

 POLSKI KOMITET NORMALIZACJI, MIAR I JAKOŚCI	POLSKA NORMA	
	Zasady składania tekstów w języku polskim	
Setting rules from composing of polish texts		Zamiastr BN-76/7440-02 Grupa katalogowa 1690
Principes de composition des textes polonais		Принципы набора текстов на польском языке

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy są zasady składania tekstów w języku polskim, z wyjątkiem akcydensów, tabel, wzorów matematycznych i chemicznych oraz wykazów informacji o dokumentach (bibliografii, opracowań dokumentacyjnych).

1.2. Określenia — wg BN-73/7401-01, BN-71/7401-02, BN-71/7401-03 i BN-71/7401-04.

2. ZASADY SKŁADANIA

2.1. Zasady podstawowe

2.1.1. Wielkość wcięć przy akapitach. W składzie do 25 cyfer — 1 firet, powyżej 25 cyfer — $1\frac{1}{2}$ firetu.

Dopuszcza się skład bez wcięć akapitowych, pod warunkiem utrzymania długości tekstu w wierszu końcowym, zgodnie z 2.1.2.

Wielkość wcięć akapitowych w notkach, uwagach i innych tekstach składanych odmiennym stopniem pisma powinna być w punktach taka sama, jak wielkość wcięć akapitowych w tekście podstawowym, np.:

(1)

Nad strumieniami wezbranymi resztką wiosennej powodzi złościły się lotocie* jak bogate szycie na zielonym kobiercu.

Lotocie — roślina z rodziny jaskrowatych, gatunek kaczeńca złocistego.

2.1.2. Ilość tekstu w wierszu końcowym powinna być co najmniej dwa razy większa od wcięcia akapitowego. W składzie bez wcięć akapitowych,

tekst w wierszu końcowym powinien być krótszy co najmniej o 1 firet w składzie do 25 cyfer i $1\frac{1}{2}$ firetu w składzie powyżej 25 cyfer.

2.1.3. Odstępy między wyrazami w składzie tekstowym. Odstępy między wyrazami w tekście składanym pismem o grubości zwykłej i szerokości normalnej wg PN-73/P-55009 powinny wynosić około $\frac{1}{3}$ szerokości zajmowanej przez dwie litery tekstowe a.

W składzie maszynowym wierszowym, zawierającym powyżej 25 znaków dopuszcza się odstępy od $\frac{1}{4} \div \frac{3}{4}$ firetu, np.:

(2)

Upowszechnia się kulturę wśród mas pracujących przez urządzenie konkursów literackich, dramatycznych lub muzycznych itp. zespołowych, bądź indywidualnych.

W składzie o innym kroju pisma niż o szerokości normalnej i grubości zwykłej, odstępy między wyrazami powinny być równe szerokości litery tekstowej a składanego pisma, np.:

(3)

Surowcem mineralnym jest węgiel.

2.1.4. Odstępy między wyrazami w składzie wersalikowym powinny być równe szerokości litery A składanego pisma, np.:

(4)

SUROWCEM MINERALNYM, KTÓRY PODOBNIENIE JAK WĘGIEL KAMIENNY I BRUNATNY POWSTAŁ Z ROŚLIN, JEST TORF.

PRZEMYSŁ POLIGRAFICZNY

Zgłoszona przez Ministerstwo Kultury i Sztuki
 Ustanowiona przez Polski Komitet Normalizacji, Miar i Jakości dnia 16 września 1983 r.
 jako norma obowiązująca od dnia 1 lipca 1984 r.
 (Dz. Norm. i Miar nr 13/1983 poz. 23)

Przedruk dozwolony tylko za zgodą Polskiego Komitetu Normalizacji, Miar i Jakości

2.1.5. Dzielenie liczb na grupy cyfrowe. W składaniu pismami o stopniach 6÷12 p., liczby zawierające powyżej czterech cyfr należy rozdzielać odstępami (spacjami) o grubości 2 p. na grupy trzycyfrowe wg PN-68/N-01050 p. 2.4, z wyjątkiem lat i numerów np.:

(5)

25 634 104 958 8 629 833 12 628 522

2.1.6. Rozdzielanie i przenoszenie. Wyrazy rozdzielane przy przenoszeniu należy dzielić zgodnie z obowiązującymi zasadami pisowni polskiej oraz zgodnie z wymaganiami wg tabeli.

Określenia		Szerokość składu zawierająca liczbę znaków			
		do 25	26÷50	51÷60	powyżej 60
Liczba kolejnych przeniesień jedno za drugim, nie więcej niż		nie określa się	5	4	3
Rozdzielanie i przenoszenie do następnego wiersza	wyrazów dwusylabowych	nie określa się		nie należy	
	tytułów: prof., mgr, inż., tow., itp. od nazwisk				
	skrótów itp., itd.				
	jednolitych skrótów nazw i określeń od liczb arabskich lub rzymskich				
	liczb	nie należy			
	sylaby li	nie określa się	nie należy		
	skrótów nazw instytucji składanych wersalikami	nie należy			
	skrótów nazwy miar i masy bez poprzedzających je wartości liczbowych	nie określa się		nie należy	
Pozostawienie na końcu wiersza (zawieszanie)	pojedynczych liter lub cyfr z kropką lub nawiasem, stosowanych przy wyliczeniach	nie określa się	nie należy		
	inicjałów imion przed nazwiskami	nie określa się		nie należy	
	wyrazów jednoliterowych składanych wersalikami				
wyrazów jednoliterowych składanych pismem tekstowym a, i, o, u, w, z					

2.1.7. Wyróżnienia

2.1.7.1. Inna odmiana pisma. Teksty można wyróżniać przez składanie inną odmianą lub stopniem pisma, np.:

— przy składaniu pismem tekstowym zwykłym (prostym) teksty można wyróżniać pismem pochyłym lub o odmiennej grubości albo kapitalikami,

— przy składaniu pismem pochyłym teksty można wyróżniać pismem tekstowym zwykłym (prostym).

Do wyróżnień w tym samym wierszu nie należy stosować innego kroju i stopnia pisma, np.:

(6)

Z roślin przemysłowych uprawia się u nas przeważnie *rzepak*, *len* i *konopie* oraz regionalnie stosuje się uprawę *chmielu* i *tytoniu*.

Partia „Proletariat”, założona w roku 1882 przez Ludwika Waryńskiego, była pierwszą partią socjalistyczną w Polsce.

Wszyscy pracownicy zatrudnieni w danym zakładzie pracy, niezależnie od swego zawodu, należą do jednego związku.

2.1.7.2. Wcinanie (podcinanie). Tekst można wyróżnić przez wcięcie go w stosunku do tekstu podstawowego. Wcięcie powinno być większe co najmniej o 1 firet od wcięć akapitowych.

2.1.7.3. Spacjowanie. Wyróżnianie przez spacjowanie należy stosować tylko w krótkich kilkunastu wyrazowych partiach tekstu. Nie należy spacjować pisma pochyłego. Do spacjowania tekstu należy używać spacji o grubości:

— w pismach 6 ÷ 10 p. — spacje 1 ÷ 2 p.,

— w pismach 12 ÷ 16 p. — spacje 2 ÷ 3 p.,

— powyżej 16 p. nie określa się grubości spacji.

W składzie spacjowanym, odstępy między wyrazami należy powiększyć o grubość spacji zastosowanych do spacjowania wyrazów, np.:

(7)

Przymiotniki utworzone od nazw miejscowości i krajów, a nie będące nazwami geograficznymi, pisze się małą literą.

Znaki pisarskie, jak średnik, dwukropek, wykrzyknik, znak zapytania oraz dywiz użyty jako łącznik i jako znak przeniesienia, należy oddzielać taką samą spacją, jaką spacjowany jest tekst. Kropki i przecinka nie należy oddzielać spacją, np.:

(8)

Jeśli was razi słowo; zawód, mówmy: sztuka.
Mamy dwa rodzaje skrótów, z kropką i bez kropki.

Cyfr arabskich, poza dzieleniem na grupy oraz cyfr rzymskich nie należy spacjować, np.:

(9)

Podczas drugiej wojny światowej zginęło ponad 70 000 000 ludzi.

2.1.8. Znaki pisarskie. Znaki pisarskie należy składać zgodnie z obowiązującymi zasadami pisowni polskiej oraz zgodnie z poz. a) ÷ k).

a) Dwukropek przy oddzielaniu minut od godzin należy umieszczać bez odstępu.

b) Przecinek. W cenach, grosze od złotych oraz myślnik (pauzę), użyty jako zero groszy, należy oddzielać przecinkiem.

c) Myślnik (pauza). W dialogu, na początku wiersza myślnik (pauzę) należy oddzielać od tekstu odstępem (np. spacją) o grubości $\frac{1}{2}$ firetu.

W tekście, myślnik (pauzę) należy oddzielać z obu stron odstępami (np. spacjami) o grubości $\frac{1}{4}$ firetu, np.:

(10)

— A może to Charłamp? — rzekł Zagłoba.

— Nie — rzekł Wołodyjowski.

— Ej panie Michale, mnie się widzi, że to on.

— Co znowu!

Obaj z wielkim zniecierpliwieniem czekali na powoli zbliżającego się jeźdźca.

Tego dnia — a było to 8 maja 1945 roku — zakończyła się II wojna światowa w Europie.

Dopuszcza się odstępstwo od tej zasady, w przypadku potrzeby umieszczenia justunku zmiennego przy myślniku (pauzie), umieszczonego między dwoma wyrazami, które wypełniają całą długość wiersza.

Dopuszcza się stosowanie półpauzy, zamiast myślnika (pauzy), jednolicie, w tekście jednej publikacji, na wyraźne dyspozycje instytucji wydawniczej.

d) Łącznik (dywiz). W składzie pismem tekstowym łącznika (dywizu) nie oddziela się odstępami (spacjami), np.:

(11)

Sojusz robotniczo-chłopski stanowi podstawę ustroju socjalistycznego.

W składzie wersalikowym oraz w znaczeniu: od-do łącznik (dywiz) oddziela się odstępem (np. spacją) o grubości $\frac{1}{4}$ firetu, np.:

(12)

Dopuszcza się używanie myślnika tzw. półpauzy zamiast łącznika (dywizu), jednolicie

w tekście jednej publikacji, jeżeli półpauza jest zastosowana w znaczeniu od-do, np.:

(13)

17 - 19

e) **Wielokropek.** Przed i po wyrazie, wielokropek należy składać z trzech kropek, bez odstępów między nimi i wyrazem, do którego się odnosi, np.:

(14)

Chorował na zapalenie płuc... i sam był w domu...
jak pustelnik...

Wielokropek użyty zamiast wyrazów opuszczonych w cytatach powinien być umieszczony w nawiasach kwadratowych lub okrągłych, np.:

(15)

„Żołnierze! (...) w tej decydującej bitwie każdy wasz cios niechaj będzie pewny i twardy, każdy strzał — celny (...)”.

„[...] pojedyncze litery można rozpoznawać z większej odległości [...] niż te same litery połączone w grupy.”

f) **Cudzysłów.** Można stosować dwa rodzaje cudzysłówów: zwykły „—” lub francuski «—». Obydwa rodzaje cudzysłówów należy składać bez odstępów od wyrazów, do których się odnoszą.

Jako cudzysłowy drugiego stopnia (cudzysłowy w zdaniach objętych cudzysłowami) należy stosować pojedyncze przecinki:

— jako cudzysłów otwierający — przecinek dolny,

— jako cudzysłów zamykający — przecinek górny lub cudzysłowy francuskie, jednolicie w całej publikacji, np.:

(16)

Nie mógł wymówić słowa „rewolwer”.

Nazwę «wiosny ludów» w naszych dziejach otrzymał rok 1848.

Z ironią dodał: „Niekiedy podziwiałem ,odwagę’ tego pana”.

W przypadku występowania obok siebie cudzysłówów obydwu stopni, należy je rozdzielić odstępami (spacjami) o grubości $\frac{1}{4}$ firetu, np.:

(17)

Napisy wzywają przechodniów: „Przechodź jezdnię tylko po ,zebrach’”.

Jeżeli końcowa część zdania jest ujęta w cudzysłów, znaki pisarskie, jak kropka, wielokropek, pytajnik, wykrzyknik, należy składać po cudzysłowie, natomiast jeśli całe zdanie jest ujęte

w cudzysłów, znaki pisarskie należy składać przed cudzysłowem, np.:

(18)

— No, czas na mnie — gość spojrział na zegarek.
— Kiedy zobaczycie się z „Markiem”?

Basia otwiera usta. Pytanie: „Co to jest?” zamiera na jej wargach.

g) **Odsyłacz (odnośnik).** Jeśli odsyłacz dotyczy części zdania ujętej w przecinki lub całego zdania zakończonego kropką, należy go składać bezpośrednio po przecinku lub kropce, np.:

(19)

Nic nie robił pro publico bono,²⁾ ale wyłącznie dla własnej korzyści.

U wszystkich ognisk razem rozpoczęły się te skoki, a wnet potem z ogniem pogony.¹⁾

Odsyłacz do wyrazu lub wyrazu objętego nawiasami należy składać po wyrazie lub przed nawiasem zamykającym, przy czym jeśli odsyłacz jest oznaczony liczbą z nawiasem, nawiasu się nie powtarza, np.:

(20)

Utożsamienie boga z przyrodą (panteizm¹⁾ był to pogląd filozoficzny starożytnych Greków.

h) **Nawiasy i klamry.** Nawiasy i klamry należy składać bez odstępów od tekstu, który obejmują. Nawias zamykający należy składać przed kropką, przecinkiem i pauzą.

i) **Znaki powtórzenia.** Przy wyrazach i skrótach powtarzających się więcej niż dwa razy można stosować znaki powtórzenia. Jako zwykłe powtórzenie należy używać otwierającego cudzysłowu zwykłego lub dwóch przecinków, składające je na środku pod odpowiednim wyrazem poprzedniego wiersza. Następny wyraz za znakiem powtórzenia należy składać ściśle w linii pionowej z początkiem wyrazu w poprzednim wierszu, np.:

(21)

Województwo	białostockie
„	bydgoskie
„	gdańskie
„	opolskie
Gęstość zaludnienia województwa	
„	„ gromady
„	„ wsi
„	„ osady

Do oznaczania powtórzeń nie należy używać cudzysłówów francuskich.

j) **Znak paragrafu.** Znaki paragrafów i skrót nr należy oddzielać od cyfry stałym odstępem

(np. spacją) o grubości $\frac{1}{4}$ firetu.

Podwójne znaki paragrafów należy składać bez odstępów między nimi, np.:

(22)

Wyrok wydano na mocy §§ 153 i 284 Kodeksu karnego.

k) Inne znaki. Ułamki, znaki procentów, stopni i minut należy składać bez odstępów po liczbach, przy których są umieszczone, np.:

(23)

Cał angielski wynosi około $2\frac{1}{2}$ cm.

43% ludności w Polsce zatrudnione jest w rolnictwie

Jednostką miary łukowej kąta jest radian, który równa się $58^{\circ}17'44,8''$.

2.1.9. Wyliczenia. Przy składaniu krótkich wyliczeń, liczby lub litery wyliczeń należy justować tak, aby były wypuszczone w lewo, a tekst wyjustowany był w linii pionowej.

Odstęp za liczbą lub literą pozostaje niezmienny i powinien wynosić do $\frac{2}{3}$ firetu, np.:

(24)

Powinien znać:

- a) zasady składania tabel i akcydensów,
- b) zasady łamania książek bez ilustracji,
- c) ogólne zasady umieszczania tytułów, itp.

Jeżeli wyliczenia są składane akapitowo, odstęp za liczbą lub literą powinien być stały i wynosić $\frac{1}{2}$ firetu.

2.2. Inne zasady

2.2.1. Składanie tytułów. Przy składaniu tytułów obowiązują zasady podstawowe wg 2.1 oraz dodatkowo postanowienia zawarte w poz. a)÷c).

a) Rozdzielanie i przenoszenie wyrazów. W tytułach nie należy przenosić wyrazów. Tytuł wielowierszowy należy tak dzielić na wiersze, aby każdy z nich stanowił logicznie zakończone pojęcie, np.:

(25)

Wyznaczanie wysokości wieży na podstawie zdjęcia fotograficznego

Wyjątek stanowią tytuły wielowierszowe składane w ciągu na pełną szerokość łamu zawierającego do 25 znaków.

b) Numeracja cyfrowa wielorzędowa (dziesiętna). Numerację cyfrową wielorzędową należy składać pismem prostym, bez odstępów między cyframi i kropkami, lecz z odstępem $\frac{1}{2}$ firetu od treści tytułu, np.:

(26)

2.1.2. Ilość tekstu w wierszu końcowym

c) Wyrównywanie odstępów międzyliterowych (światła). W składzie wersalikowym w wielkościach znaków powyżej 10 p. odstępów (światła) między literami powinny być wyrównane, np.:

(27)

SŁONECZNE DNI

Nie dotyczy to maszynowego składu wierszowego.

2.2.2. Składanie przypisów. Przy składaniu przypisów obowiązują zasady podstawowe wg 2.1 oraz dodatkowe postanowienia zawarte w poz. a) i b).

a) Sposób złożenia. Przypisy należy składać pismem tego samego kroju, lecz mniejszym o 1 lub 2 stopnie od pisma zasadniczego.

b) Oznaczenia. Oznaczenia przypisów i odsyłaczy (odnośników) w tekście powinny być składane jednakowymi znakami.

Gwiazdki do oznaczania przypisów można stosować wówczas, gdy w kolumnie występują nie więcej niż trzy przypisy.

Gwiazdki powinny być złożone tak, aby ostatnie z nich tworzyły jedną linię w pionie. Stały odstęp między oznaczeniem przypisu a jego treścią powinien wynosić $\frac{1}{2}$ firetu, np.:

(28)

* Siedlisko pszczół w dziupli drzewa.

** Ogrodzenie, wał drewniano-ziemny, wznoszony w okresie średniowiecza dla podniesienia obronności.

*** Narzędzie ręczne do miotania pocisków.

Przy dużej liczbie krótkich dwu- lub trzywierszowych przypisów można je składać w ciągu, oddzielając odstępami o grubości nie mniejszej niż $1\frac{1}{2}$ firetu, np.:

(29)

*) Wejnert. t. VI s. 123 **) Sobieszczański. s. 76 — 80. ***) Wejnert. t. VI s. 150

Przypisy można składać również bez ich oznaczania, jednak wówczas należy powtórzyć w przypisie hasło oznaczone w tekście odsyłaczem (odnośnikiem). Hasło należy spacjować i oddzielać pauzą od właściwej treści przypisu. Przy takim sposobie składania przypisów wszystkie odsyłacze w tekście należy oznaczać jedną gwiazdką, np.:

(30)

Barć — siedlisko pszczół w dziupli drzewa.

Tyn — ogrodzenie, wał drewniano-ziemny,

Proca — narzędzie ręczne do miotania pocisków.

Nad strumieniami wezbranymi resztką wiosennej powodzi złociły się łotocie* jak bogate szycie na zielonym kobiercu.

Łotocie — roślina z rodziny jaskrowatych, gatunek kaczęca złocistego.

2.2.3. Składanie spisu treści. Przy składaniu spisu treści obowiązują zasady podstawowe wg 2.1 oraz dodatkowo zasady dotyczące kropkowania.

Wiersze niepełne można uzupełniać przez umieszczanie kropek. Odległości między kropkami powinny wynosić $\frac{1}{2} \div 2$ firetów. Odstęp między tekstem a pierwszą kropką nie może być mniejszy niż $\frac{1}{2}$ firetu. Odstęp między ostatnią kropką a największą liczbą paginy powinien być taki sam, jak między kropkami. Kropki powinny być złożone w równej linii pionowej.

2.2.4. Składanie poezji. Przy składaniu poezji obowiązują zasady podstawowe wg 2.1 oraz dodatkowe postanowienia zawarte w poz. a)÷d).

a) Odstępy między wyrazami. Odstępy między wyrazami przy składaniu poezji powinny być stałe i powinny wynosić dla pisma:

- od 6 do 8 p. — 3 p.,
- od 9 do 12 p. — 4 p.,
- 16 p. i powyżej — 6 p.

Dopuszcza się odstępy równe $\frac{1}{2}$ firetu stopnia pisma składu, w przypadku gdy w treści i obrębie jednego wydawnictwa występują poezja i proza (skład mieszany, poezji i prozy).

b) Rozmieszczenie wierszy. Wiersze poezji należy składać na format najdłuższego wiersza utworu od brzegu (bez wcięć).

W przypadku występowania strof lub wierszy wcinanych w stosunku do strof lub wierszy po-

przedzających, wcięcia powinny być zgodne z adiustacją.

c) Dzielenie i przenoszenie wyrazów. Nie należy dzielić wyrazów i przenosić ich części do drugiego wiersza.

d) Przenoszenie całych wyrazów. W wyjątkowych przypadkach, gdy tekst wiersza nie mieści się w formacie składu, do następnego wiersza należy przenieść cały wyraz końcowy liczący co najmniej cztery znaki wraz z odnoszącymi się do niego przyimkiem lub spójnikiem i umieścić go z prawej strony wiersza.

W składzie na wąski format, przeniesiony wyraz można umieścić na końcu poprzedniego lub następnego wiersza, oddzielając go od treści tych wierszy odstępem co najmniej 1 firetu i klamrą.

W przypadku kilku przeniesień, przenieszone wiersze powinny być utrzymane w jednej linii pionowej.

2.2.5. Zasady składania dat — wg PN-82/N-01204. Elementy dat należy oddzielać od siebie łącznikiem $\frac{1}{4}$ (dywizem) lub odstępem (spacją) o grubości firetu.

Czas dnia w godzinach, minutach i sekundach należy składać bez znaków oddzielających lub oddzielać minuty od godzin i sekundy od minut dwukropkiem.

Dziesiętne części sekundy należy oddzielać od sekund przecinkiem bez odstępu.

KONIEC

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Poligraficznego, Warszawa.

2. Istotne zmiany w stosunku do BN-76/7440-02

a) z przedmiotu normy wyłączono wykazy informacji o dokumentach,

b) wprowadzono zasady składania dat zgodnie z PN-82/N-01204,

c) zmieniono z 24 na 25 cyfer długości wierszy wcinanych na 1 firet i długość wierszy końcowych krótszych co najmniej o 1 firet,

d) zmieniono liczbę przeniesień następujących jedno za drugim,

e) przesunięto granice nieokreślenia zasad rozdzielania i pozostawiania na końcu wiersza wyrazów do 50 znaków,

f) usunięto wymaganie dotyczące umieszczania kropek na końcu podpisu pod ilustracją,

g) wyrównanie odstępów (światel) ograniczono od 10 p. i wyłączono skład maszynowy wierszowy.

3. Normy związane

PN-68/N-01050 Podstawowe oznaczenia matematyczne
PN-82/N-01204 Numeryczne zapisywanie dat i czasu dnia

PN-73/P-55009 Pisma drukarskie. Klasyfikacja i metody określania cech strukturalnych pism łacińskich

BN-73/7401-01 Poligrafia. Podstawowe nazwy i określenia
BN-71/7401-02 Jednostki wielkości typograficznych. Nazwy i określenia

BN-71/7401-03 Materiały i procesy wydawnicze. Nazwy i określenia

BN-71/7401-04 Technika drukowania wypukłego. Zeczerstwo. Nazwy i określenia

4. Autor projektu normy — Jerzy Krukowski — Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Poligraficznego, Warszawa.

5. Skorowidz

A

akapitowych wielkość wcięć 2.1.1

C

cudzysłów 2.1.8f)

D

dat składanie 2.2.5
dwukropek 2.1.8a)

dywiz (łącznik) 2.1.8d)
dzielenie i przenoszenie wyrazów w poezji 2.2.4c)

I

ilość tekstu w wierszu końcowym 2.1.2
inna odmiana pisma 2.1.7.1

K

klamry i nawiasy 2.1.8h)
kropkowanie w spisie treści 2.2.3

L

liczba kolejnych przeniesień 2.1.6

Ł

łącznik (dywiz) 2.1.8d)

M

myślnik (pauza) 2.1.8c)

N

nawiasy i klamry 2.1.8h)
numeracja cyfrowa wielorzędowa 2.2.1b)

O

odnośnik 2.1.8g)
odstępy między wyrazami w składzie wersalikowym 2.1.4
— — — — — tekstowym 2.1.3
— — — przy składaniu poezji 2.2.4a)
— — — w składzie spacjiowanym 2.1.7.3
— — — w składzie tekstowym 2.1.3
— przy dzieleniu liczb na grupy 2.1.5
odsyłacz 2.1.8g)
oznaczenia przypisów 2.2.2b)

P

pauza 2.1.8c)
podcinanie 2.1.7.2
półpauza 2.1.8c)
przecinek 2.1.8b)
przeniesień kolejnych liczba 2.1.6
przenoszenie wyrazów w poezji 2.2.4d)
przypisów składanie 2.2.2
przypisy bez oznaczenia 2.2.2b)
— oznaczenia 2.2.2b)
— oznaczane gwiazdkami 2.2.2b)
— składane w ciągu 2.2.2b)
pozostawienie na końcu wiersza (zawieszanie) inicjałów
imion 2.1.6
— — — — wyrazów jednoliterowych składanych małymi
literami 2.1.6
— — — — — wersalikami 2.1.6

— — — — (zawieszanie) pojedynczych liter z kropką lub
nawiasem 2.1.6

R

rozdzielanie i przenoszenie do następnego wiersza tytu-
łów od nazwisk 2.1.6
— — — — — wyrazów dwusylabowych 2.1.6
— — — — wyrazów w tytułach 2.2.1a)
— jednolitych skrótów nazw i określeń od liczb arab-
skich lub rzymskich 2.1.6
— liczb 2.1.6
— sylaby li 2.1.6
— skrótów nazw instytucji składanych wersalikami 2.1.6
— — itp., itd. 2.1.6
— skrótów nazwy miar i masy 2.1.6
— wierszy w poezji 2.2.4b)

S

składanie poezji 2.2.4
— przypisów 2.2.2
— spisu treści 2.2.3
— tytułów 2.2.1
— dat 2.2.5
spacjowanie 2.1.7.3
— cyfr arabskich 2.1.7.3
— pisma pochylonego 2.1.7.3
— znaków pisarskich (średnik, dwukropek, wykrzyknik)
2.1.7.3
spis treści, sposób kropkowania 2.2.3
stopień pisma, przypisów 2.2.2a)

W

wcięcie przy akapitach wielkość 2.1.1
wcinanie (podcinanie) 2.1.7.2
wielkość wcięcie akapitowych w notkach i uwagach 2.1.1
— — — przy akapitach 2.1.1
wielokropek 2.1.8e)
wyliczenia 2.1.9
wyrównanie odstępów międzyliterowych (świateł) 2.2.1c)
wyróżnienia 2.1.7

Z

zawieszanie inicjałów imion 2.1.6
— pojedynczych liter lub cyfr z kropką lub nawiasem
2.1.6
— — — — wyrazów jednoliterowych składanych wersalikami 2.1.6
— — — — — pismem tekstowym 2.1.6
znak paragrafu i skrót nr 2.1.8j)
znaki pisarskie 2.1.8
— powtórzenia 2.1.8.9
— procentów, ułamków, stopni i minut 2.1.8k)